

Mener fru Elisabeth Arnold, at man har benyttet sig fra danske regeringers side tilstrækkeligt af den mulighed, der er for at regulere de her mekanismer? Det er jo i den sidste ende regeringerne, der står til ansvar for det pengeforbrug, som foregår i Europa-Parlamentet. Uanset om fru Elisabeth Arnold kan lide det eller ej, er det regeringerne, der i den sidste ende har muligheden for at påvirke det. Har man gjort nok? Bør man ikke gøre mere?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen regeringerne skal jo blive enige om en løsning, for at de kan få en ændring igennem, og det har de ikke kunnet indtil nu. Så det er da en tom trussel, hr. Peter Skaarup kommer med. Vi har ønsket disse ændringer længe, men det kræver, at regeringerne er enige om at få gennemført løsningerne, ellers kommer der ikke nogen ændringer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Arnold og dermed hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Den nuværende ordning for berigelse af medlemmerne af Europa-Parlamentet er ikke alene absurd, men er nærmest kriminelt. Det er jo sådan, at for et dansk parlamentsmedlem er lønnen lommepenge, og alt det, man får ved siden af, er det, der egentlig tæller. Sådan er det.

Man kan forestille sig, at man har et parlament, hvor folk ud over at få deres løn får penge for at møde op til møderne. Man skal forestille sig, at man havde det her i Folketinget, at ud over at vi fik vores 40.000-45.000 kr. om måneden, fik vi også penge, hvis vi gad at gå ind i salen og sætte os. Sådan er det i Europa-Parlamentet.

Eller man kan forestille sig en situation, hvor folk får, hvad det koster at flyve med businessclass til Bruxelles fra København, 10.000-12.000 kr. for en returbillet, og så kan de tage over til Sverige og købe en billet for 435 kr. hver vej. Det er så 870 kr., de resterende 11.000 kr. kan de stikke i lommen, og de er oven i købet tvunget til at stikke dem i lommen. Hvis de giver dem til en fond til velgørende formål, så bliver de inddraget, og så bliver der en stor skandale. Man opfordrer folk til at stikke dem i lommen og berige sig. Helt ærligt: Et system som det er absurd, et

system som det kan ikke accepteres, og jeg synes, det siger utrolig meget om hele konstruktionen, at man tillader et sådant system.

Der har så været forskellige forslag til løsninger. En af dem har været, at alle medlemmerne af Europa-Parlamentet skal have den samme løn, mod at de så afstår fra nogle af de her goder, dem vi vil kalde svindel. Vi støtter ikke det forslag, og grunden til, at vi ikke støtter det forslag, er selvfølgelig, at det indgår i den kampagne om at gøre europaparlamentsmedlemmerne til sådan en selvstændig klasse i Europa, som har deres interesser forbundet til det Europa-Parlament i stedet for at have deres interesser forbundet til den befolkning, de kommer fra. De kommer fra en befolkning og skal repræsentere den befolkning, og derfor er det selvfølgelig også den befolknings valgte parlament, der skal afgøre, hvilke lønforhold de skal have.

Kl. 15.45

Derfor er løsningen, den måde, det skal ende på efter Enhedslistens opfattelse, relativt simpel. Man skal have dækning for faktiske udgifter. Dermed kommer man jo også i den situation, at folk fra Østeuropa selvfølgelig får det samme for at bo på hotel som folk fra Vesteuropa. De får måske mere for at rejse, fordi rejsebilletten måske er dyrere fra Østeuropa, end den er fra Vesteuropa osv., men man får dækket sine faktiske omkostninger.

Derudover får man en løn, der svarer til det, som vælgerne i ens hjemland vil give en. Det skal være så enkelt og demokratisk, at det er vælgerne, der bestemmer det, og det gør de gennem det valgte parlament, der er i det pågældende land.

Men det er svært at ændre, fordi der er forskellige elementer, der indgår. Der indgår spørgsmålet om højden af lønnen, hvor der er forskel mellem landene. Der indgår spørgsmålet om skatten, som er forskellig i landene. Der indgår spørgsmålet om blyantspengene, som bliver brugt forskelligt. Der indgår spørgsmålet om rejseoverskud, som også er forskelligt.

Derfor er det vores opfattelse, at medmindre der virkelig bliver sat hårdt mod hårdt, så vil det system bare fortsætte.

Ud over vi håber, at der er nogle, der vil sætte hårdt mod hårdt, men der er vores forventning nok begrænset, så er det vores opfattelse, at man begynder at tage nogle helt konkrete skridt, og vi synes, at man skal tage det helt konkrete skridt i det danske parlament, at man henvender sig til EU og beder om, at rejseafregning